

LOUISE.

(*Louise neemt Maria 't schort af, doet 't zelf voor, terwijl ze tot Maria spreekt. Maria slentert naar de toilettafel, en wil zich poederen.*) Je deed beter mij alleen te laten dan alles hier over hoop te halen... Ik wil alleen zijn... toe, Marie ga nu heen!... (*ziet Marie aan de toilettafel.*) Marie!... wees nu niet zoo onuitstaanbaar!... en blijf daar af!... (*Marie gaat weg en legt zich heel gemakkelijk op de sofa. Louise reddert de toilettafel op.*)

MARIE.

Hé, hoe lekker!... Hoe gezellig!... wat een pret zoo alles te kunnen doen!...

LOUISE (*omziende*).

Foei Marie!... schaam je je niet om zoo lui te gaan liggen? dat past geen jong meisje!... hoor je niet, kind?!...

MARIE (*liggende met de armen onder 't hoofd.*)

Zeg eens!... houd nu geen zedepreken... daar heb ik al last genoeg van als pa en ma thuis zijn!... wees jij nu niet vervelend!... en dan dat spreken van kind... je denkt zeker dat je heel wat bent!... achttien jaar!... 't is ook wat!...

LOUISE (*ter zijde.*)

Wat is ze vervelend!... ging ze maar weg!... (*gaat naar de sofa, trekt Marie op.*)... Kom, kind, sta op!... 't past niet!... (*Marie laat zich optrekken en gaat naar de tafel.*)

MARIE.

Hé! wat mooie bloemen! (*ruikt er aan*)... van wie zijn die?... Zeg, Loes is er soms iemand verliefd op je?....

LOUISE (*ontevreden.*)

Maar Marie!... wat zijn dat voor praatjes!... Ik schaam mij over je!...

MARIE (*minachtend.*)

Ik schaam mij over jou!... andere meisjes hebben al zusters, die op haar 18e jaar geëngageerd... ten minste verliefd zijn!... en ik!... (*ziet den brief*)... Kijk een brief!... (*neemt den brief*)... van wie zou die zijn? (*Louise schrikt*).... Marie wil den brief openen.)

LOUISE (*haar dien ontrukkend en in den zak stekend*).

Marie, je bent onuitstaanbaar!... Ik wou dat je heenging!...

MARIE (*legt zich heel gemakkelijk op den stoel.*)

Warempel niet!... 't is hier veel te leuk!...

LOUISE (*ter zijde.*)

O! dat kind!... en ik die zoo verlang naar de eenzaamheid!... (*gaat naar Marie toe en zet zich op de leuning — vertrouwelijk.*) Weet je wat je doen moest, Miesje!?

MARIE (*liggende.*)

Nou?!

LOUISE.

Ga wat met Cato Goveer spelen.

MARIE (*liggende.*)

Dat akelige nest!... Oooooo! neen!... Ik blijf hier... (*vlijende.*) Toe vertel jij mij nu eens of er al jongelui op je verliefd zijn... heb je al eens een deklaratie gehad, Loes?

LOUISE (*naar voren gaande.*)

Maar Marie!... kind!... wat moet ik van je beleven!

MARIE (*springt op geeft Louise den arm — vlijend.*)

Toe, vertel nu eens... toe!... toe!... neef Max heeft die...?

LOUISE (*zich boos losrukkende.*)

Zwijg, Marie!... je wordt bepaald impertinent!... kind!... waar leer je toch zulke praatjes!...

MARIE.

Dacht jij soms dat jij alleen zoo verstandig bent!?... O! ik weet er toch alles van!... (*schalks lachende*) als je verliefd bent druk je elkaar de hand in stilte... dan zucht je... en je kijkt zoo raar... je wilt alleen zijn!... dat vertelde mij Mietje Volks... haar zus Julie is verliefd... en die doet altijd zoo... ze keek door 't sleutelgat...

LOUISE (*verontwaardigd.*)

Je deed beter je lessen te leren, dan